Ч. 230 Субота 11 (23) жовтня 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Сцени в парляменті підчас нічного засїданя і поясненя президента Катрайна. — Хвилева згода межи правицею а обструкциею. — Клюб диких. — Посол пяниця. — До ситуациї на Креті. — Нова російска місия до Абесинії і роля Леонтиева в Абесинії.)

Втіркове вечірне чи радше нічне засїданє Палати послів належить мабуть до найбурливійших, які виділа австрийска палата послів, тож може не від річи буде розповісти про деякі найхарактеристичнїйші сцени з того засїданя, на котрім як каже Reichswehr, Нїмцї ще перейшли Молодочехів.

Треба тут ще й то сказати, що Нїмцї задля того, що засїданя через обструкцию тягнуть ся дуже довго, установили нїби рід варти: часть їх сидить в сали а часть виходить і так заєдно міняють ся. Коли втіркове засїданє вже дуже довго тягнуло ся, розійшла ся була чутка, що оно потреває ще лиш годину. Нїмцї взяли то за маневр більшости парляментарної, котра нїби то хотїла тим спонукати їх, щоби они винесли ся.

Коли президент Катрайн вийшов з салї, а віцепрезидент Абрагамович обняв провід і уділив голосу пос. Герольдови, зробив ся крик ізза того, що віцепрезидент не держить ся реґуляміну палати. Пос. Тірк сидів тогди сам один в лавках Шенерерівців. Він вирвав віко від пульту і став ним гримати. Тогди прискочив до него пос. Крумбгольц (молодочех), вирвав від него дошку та повиривав ще й другі віка від пульпітів. Єму прибіг на поміч пос. Виходїль, а Тіркови станув знов до помочи пос. Вольф. Почалась майже формальна бійка. Крумбгольц кинув ся з кулаками на Вольфа і Тірка, стали тручати ся і штуркати та замахувати ся на себе. Збігли ся ще й другі посли і прийшло до формальної бійки; якийсь Нїмець, мабуть пос. Штайнер вирвав Чехам дошку з пультів, а від него знов хтось другий і замахнув ся нею на пос. Крумбгольца, але не поцїлив его, лиш вдарив по руцї посла Виходїля. Наконець випхано пос. Крумбгольца з салї до кульоарів. — Пос. Шікер між тим крикнув до віцепрезидента: Чи не видите, що там позаду бють ся? а з лївицї крикнули до віцепрезидента: Виносїть ся! (Abzug) — Пос. Штайнер: Відберіть єму дзвінок!

За той час коло президиї зробив другий гурток послів. Посли з лївицї кинулись до трибуни і стали викрикувати, що віцепрезидент нарушив реґулямін. Пос. Песлер вхопив тогди реґулямін палати, оправлений в зелїзні рамцї, що висїв на стїнї, і кинув ним на трибуну перед віцепрезидента, котрий перепуджений відскочив. Другі посли з лївицї стали кидати в віцепрезидента кульками з паперу. Тогди прибігли члени польского клюбу п. Абрагамовичеви на поміч і хтось крикнув: Президента не вільно тикати? Наконець явив ся президент Катрайн і той аж зробив спокій і порядок в палатї. — На слїдуючім засїданю заявив президент Катрайн, що то з его вини віцепрезидент нарушив реґулямін, бо він (Катрайн) передаючи президию, не повідомив віцепрезидента, що ще перед замкненєм дискусиї двох послів записало ся до голосу.

На вчерашнім засїданю прийшло до хвилевої згоди, до малого компромісу межи правицею а нїмецкою обструкциею. Засїданє розпочало ся поіменним голосованєм над відчитуванєм петиций. Нїмцї хотїли завести аж 34 таких голосовань. Члени правицї почали однакож пактувати з обструкционїстами, а ті були на стілько вирозумілі, що згодили ся на то, щоби з їх сторони промавляло лиш 4 бесїдників в справі обжалованя мінїстрів, і відступили від поіменного голосованя. Внаслїдок того порозуміня вчерашнє засїданє було спокійне. Але та згода має тревати лиш 48 годин.

Дикі освоїли ся і завязали окремий клюб. Посли Окуневский і Стефанович повідомили президию, що разом з послами Шуклєм, Воляном, Баляком, Кронаветтером, Танячкевичем, Вашатим, Штравхером і Фоллєром утворили окремий клюб, щоби могли бути увзглядненї при виборах до комісий.

Посла Шаєра, з партиї Стояловского, котрий перед кількома днями явив ся на зборах робітників у Вiднї, так пяним, що здрімав ся там, поперевертав там склянки з пивом а відтак не міг і слова промовити і став ся загальним посьміховиском, вирекли ся тепер всї єму близші партиї; его партия виключила его зпоміж себе, партия людова оповістила у віденьских ґазетах, що він не належить до неї, а тепер і коло польске заявило аж у француской ґазетї Temps, що Шаєр не єсть членом кола польского.

До льондоньскої ґазети Times доносять

---

15)

ШПІГУН.

(Повість Джемса Ф. Купера).

(Дальше.)

Доохрест дому пана Вартона не було анї одного замешканого будинку крім хати, що належала до батька Герве'го Бірча. Она стояла межи тим місцем, де прийшло було до стички кавалериї а тим, де настав атак на Вельмерів корпус.

Для Кетї Гайнес став ся сей многозначний день днем тривоги. Обачна ґаздиня надала своїм полїтичним чувствам вид найстрогійшої неутральности. Але були хвилї, в котрих добру женщину брала ся таки поважна непевність, на котру сторону має ся перехилити єї красномовність, щоби мати певність, що підпирає ту справу, котрій похатник прихильний.

В его поведеню, в его способі житя було так щось двозначного, що нераз, коли она хотїла виголосити якусь остру бесїду против Вашінґтона і его приклонників, рот її нараз замикав ся і она не знала, що сказати.

Словом, то загадочне поведенє сего чоловіка, котрого она так пильно студіювала, могло зробити запутанину навіть в понятю такої особи, котра знала ся більше на людях, як балаклива ґаздиня.

Борба на долах поучила обачного Вашінґтона о тім, в чім єсть користнійша орґанїзация, дисциплїна і узброєнє его противника. То були ті трудности, які він мусів поборювати зручностию і обачностию.

Виславши своє войско в північну сторону округа, міг він ставити опір королївскій армії а сер Вілєм Гове мусїв вдоволяти ся безхосенним здобуванєм опустілого міста.

Ворожі армії не спробовали нїколи своїх сил в границях Вест-Честеру, але не було й дня, в котрім би тут не показали ся люди з обох партий, що опізнившись шли за своїм войском, та ледви чи якого дня зійшло сонце, щоби не показало жителям ті вибрики, яких серед нічної пітьми допускали ся в нечуваний спосіб і безкарно ті волокити.

Похатник брав ся до свого дїла звичайно в ту пору, коли другі люди вже спочивали. Нераз, коли сонце заходило, можна було его видїти в північній сторонї повіта, а вже на другий день рано на полудни. Не ходив нїколи без коробки на плечах, а люди, що знали его лиш з его торговлї, гадали, що вся его робота стремить лиш до того, щоби збивати грошї.

Часами можна его було побачити на верховинї з такою пакою, що аж угинав ся під єї тягаром, відтак знов лиш з найлекшою в сьвітї коробочкою, як ішов з нею легким кроком понад ріку Гарлем.

Але що він в тім часї робив, то не могло нїяке людске око відкрити. Цїлими місяцями десь его не було і нї найменший слїд не вказував на то, що він в тім часї робив.

Вижини понад Гарлемом були сильно обсаджені войском а північний конець острова Манчаттан аж сьвітив ся від баґнетів анґлїйских стійок, а мимо того ходив похатник помежи ними так, що его нїхто не видів, і що нїчого єму не стало ся.

Нераз підходив і до американьского войска, але по найбільшій части так, що годі було за ним гонити. Неодин вояк на стійцї в гірских вивозах розповідав, що серед вечірної мраки пересунуло ся щось коло него, як би якийсь дух. Такі оповіданя доходили і до уший офіцирів, а ми вже повисше розповідали, що Американцї гонили два рази за похатником.

Перший раз втїк він був Лявтонови зараз по его арештованю, другий раз були его таки на смерть засудили. Але рано, коли его мали стратити, показала ся клїтка порожна, бо пташок вилетїв.

Ся незвичайна втеча з під дозору офіцира, котрий був любимцем Вашінґтона, наробила дуже великого дива. О підкупстві або якійсь зрадї годї було тут і подумати, а серед простих вояків настала була повірка, що похатника дїдько вхопив.

Але Кетї з обуренєм говорила, що то все неправда, а також була она о тім переконана, що дїдько не платить своїм приклонникам червінцями. Не припускала так само, щоби то робив Вашінґтон, бо головний командант американьского войска не міг тим, що єму служили, нїчого більше дати, як хиба обіцянку.

По союзі з Францією, коли до краю прийшло більше срібла, не могла Кетї мимо всеї уваги нїколи добачити якоїсь француской монети в тайній скарбонї похатника, в котрій були лиш самі анґлїйскі грошї, а то був виразний доказ, що він їх дістав лиш від Анґлїйцїв.

Американцї вже кілька разів обступали

з Канеї, що положенє в Кандиї і взагалі на Креті погіршає ся з кождим днем. Всї вісти здають ся потверджати, що магометани ведуть сильну аґітацию після певного добре обдуманого пляну. Адмірали постановили взяти під розвагу, якими способами можна дїлати против тої аґітациї.

Росия зачинає інтересувати ся Абесинїєю. Оногди виїхало на Одесу надзвичайне российске посольство під проводом Власова. З посольством сим поїхав ще один полковник ґенерального штабу, трох поручників від ґвардиї і двох лїкарів. Подорож потреває сім місяцїв.

Що Росия зачинає інтересувати ся Абесинїєю, се заслуга поручника Леонтиєва. Але поправдї Росия не від тепер інтересує ся сим краєм, положеним майже в самій середнї Африки. Як звістно, ще в 1888 р. їздив до Абесинії козак Ашінов. Тогди говорено, що він робив то на власну руку. Здаєсь однакож, що не зовсїм так було. Здаєсь скорше, що правительство российске чекало лиш, чи Ашінов в справі абесиньскій буде мати „щасливу руку“ а поки що само хотїло мати „вільну руку“ і длятого не признавало ся до Ашінова. Вже тогди було добре звістно, що мінїстер Ґірс і оберпрокурор сьв. Синода Побідоносцев дуже інтересували ся „прогулькою“ Ашінова, а що він нїчого не вдїяв, то не їх в тім вина.

Леонтиєв був щасливійший. Він умів позискати собі короля Менелика, діставав від него подаруноки, ба, король надав єму титул „абесиньского ґрафа“ (так бодай каже Леонтиєв і подав навіть просьбу, щоби єму той титул признано в Росиї), та обіцяв зробити єго ґубернатором одної із своїх провінций. Але що найважнїйше Менелик зробив єго своїм посередником межи Абесинїєю і Росиєю та вислав єго яко свого відпоручника з подарунками до царя. В правительственних і офіцирских кругах не хотїли зразу тому всему вірити, казали, що Леонтиєв сам закупив ті подаруноки, а нїби то приватний секретар Менелика Ато Йосиф то лиш товмач Леонтиєва. Але тепер, видко, повірили вже в „щасливу руку“ Леонтиєва, коли вислали нову місию. Росия не має нїякого безпосередного інтересу в Абесинії, але зато моглаби через Абесинїю з одної сторони помагати Франциї, а з другої дуже шкодити Анґлиї і Італиї. Впрочім хто знає, чи не вийшлоби ще щось лїпшого з того, наколи-б в Абесинії був российский підданий бодай ґубернатором.

Новинки.

Львів дня 22-го жовтня 1897.

— Є. Вел. Цїсар дарував громадї Дуба, в долиньскім повітї, 100 зр. запомоги на докінчене будови церкви.

— Іменованя. Ц. к. висший Суд краєвий заіменував офіцияльми канцелярийними в Х. клясї ранґи: канцелїстів судових: Адольфа Фішера в Станиславові для Станиславова, Ігнатия Масловского в Самборі для Самбора, Рудольфа Белевича в Дубецку для Дубецка, Антона Шельса в Перемишли для Перемишля, Йос. Ваторовича в Сколїм для Сколього, управителя вязниць Йос. Рудковского в Тернополи для Тернополя, Ант. Охримовича в Збаражи для Збаража, Теод. Коблоша в Коломиї для Коломиї, Григ. Рейнольда у Львові для Львова, Льва Беднарского в Бродах для Перемишля, Мих. Бабицкого в Тернополи для Тернополя, Володисл. Навроцкого в Белзї для Белза, Франца Ковальского в Бучачи для Коссова, Север. Романа Яворского в Самборі для Львова, Адольфа Кольберґера в Збаражи для Болехова, Вац. Віснєвского в Станиславові для Станиславова, Едм. Ант. Попецкого у Львові для Львова, Людв. Федака в Тернополи для Тернополя, Олекс. Ляцка в Калуши для Калуша, Ник. Теслюка у Львові для Львова, Мих. Крушельницкого в Балигородї для Березова, Оган. Шїлїковского у Львові для Львова, Шимона Кучиньского в Перемишли для Радимна, Конст. Щурка в Тернополи для Тернополя, управителя вязниць Григ. Дзюндзу в Самборі для Самбора, канцелїста судового Мих. Ґілїциньского в Ярославі для Коломиї, управителя вязниць Льва Данила Сенатовича в Перемишли для Перемишля, канцелїстів судових Ант. Щепаньского в Станиславові для Коломиї, Ів. Врублєвского в Перемишли для Перемишля, Василя Палїя в Подбужу для Подбужа, Каспра Будзину в Тернополи для Тернополя, Ів. Ґдулю в Янові для Янова, Ник. Скіцка в Дрогобичи для Миколаєва, управителя вязниць Блажея Базановского в Золочеві для Золочева; канцелїстів судових Ілярия Кучиньского в Станиславові для Стрия, Йос. Морского в Золочеві для Золочева, Адольфа Шпіндлера в Тисьменици для Тисьмениці, Мих. Фльорчака в Сяноцї для Гвоздця, Стан. Валкевича в Нижанковицях для Нижанковиць, Еразма Топольницкого в Станиславові для Коломиї, Фел. Лєшиньского в Золочеві для Золочева, Едм. Скульского в Делятинї для Делятина, Йос. Коника в Сяноцї для Бережан, Войт. Базика в Золочеві для Бережан, Фел. Хомяка в Глинянах для Камінки, Володисл. Люцека в Щирци для Щирця, Вінк. Воловця в Болехові для Стрия, Кар. Вера в Коломиї для Коломиї, Володисл. Кар. Мая в Олеску для Олеска, Корн. Жеребецкого в Станиславові для Войнилова, Сев. Сас Зелїньского в Сколю для Рудок, Ів. Лавровского в Долинї для Долини, Леоп. Швайсера в Городенци для Городенки, Маркелия Матавша в Скалаті для Львова, Едв. Ів Строньского в Делятинї для Жидачева. *(Д. б.)*

— Є. Е. п. Намістник кн. Евст. Санґушко приїхав передвчера вечером до Ряшева, де вчера перед полуднем відбуло ся торжество посьвященя новобудованого будинку учительскої семинариї. По посьвященю будинку звиджував князь Намістник місцеві школи і удїляв авдиєнций, а вечером удав ся в гостину до маршалка ради повітової п. Стан. Єнджейовича в Ясїнцї. — В торжестві посьвяченя семинариї взяв участь також п. Віцепрезидент краєвої Ради шкільної др. Мих. Бобжиньский.

— Стипендиї для учеників учительских семинарий ухвалив Видїл краєвий підвисшити в буджетї шкільнім на 1898 рік о 10.000 зр. (з 90 на 100 тисяч), а видаток на будову народних шкіл о 20 тисяч зр. (з 80 на 100 тисяч).

— Філїя „Просьвіти“ в Рогатинї устроює в четвер дня 28 с. м. в сали ради повітової о годинї 10-ій рано річні загальні збори. Відпоручником головного видїлу буде п. Вас. Король. Збори відбудуть ся в такім порядку: По богослуженю в міскій церкві наступить: 1) отворене зборів; 2) виклад економічний п. Короля; 3) справозданя: а) секретаря, б) касиєра, в) внесеня членів. На ті збори запрошує видїл філїї всїх своїх членів.

— Загальні збори філїї руского товариства педаґоґічного в Самборі відбудуть ся дня 1 падолиста с. р. о 2-ій годинї з полудня в школі вправ ц. к. учительскої семинариї.

— Видїл коломийскої філїї „Просьвіти“ подає до прилюдної відомости, що загальні збори філїї відбудуть ся в Коломиї дня 19 падолиста о годинї 1-ій по полудни. Порядок дневний подасть ся Р. Т. членам в окремих запрошенях.

— З Долинщини пишуть нам: В місяци вересни с. р. при будові церкви в Дубі, тутешного повіта, убило дерево робітника Василя Крисяка, родом з Соколївки, косівского повіта. Нещастний погиб на місци.

хату похатника і ставили варту коло неї, в тім намірі, щоби єго зловити, але то їм нїколи не удало ся.

Так званий шпіґун мусїв очевидно мати якихсь своїх тайних довірочних людий, котрі давали єму о всїм знати і він міг уйти всїх засїдок і підступів своїх ворогів. Одного разу видав був сам Вашінґтон приказ, щоби хату Бірча мати добре на оцї. Розуміє ся, що сей приказ виконано строго а похатника через довгий, довгий час не було видко. Наконець відкликано войско, що стерегло хату — а Бірч зараз слїдуючої ночи вернув домів.

Розуміє ся, що батькови Герве'го докучали нераз задля підозріного характеру єго сина, але єму самому не можна було зробити нїякого закиду а майно єго було за маленьке, щоби викликувало заздрість патриотів з ремісла, бо єго конфіската і купно не оплатило би було їх труду.

А тепер журба і старість готові вже були увільнити єго від всїх клопотів: єго житє вже погасало. Дуже прикра була послїдна розлука батька з сином, але оба піддали ся тому, що уважали за свій обовязок.

Старик таїв ся з тим перед сусїдами, що чує вже в собі недалеку смерть, бо все ще мав надію, що син був при нїм в послїдній хвили.

Заколот сего дня, єго щораз більший страх, що син готов прийти за пізно, прискорили подію, котрої побоював ся, а котру хотїв би був ще хоч на малу хвильку проволїчи.

Під ніч стан єго так погіршив ся, що перепуджена господиня післала якогось хлопця, котрий забіг був до них підчас битви, до Льокустс о поміч і поратунок. Там могли обійти ся лиш без Цезара, котрому панна Пейтон дала деякої поживи та покріпляючих каплїв і чим скорше вислала до дому похатника.

Але умираючому вже не треба було сеї помочи, він лиш того побоював ся, що не побачить ся вже з сином, а лиш єго хотїв би ще видїти.

Ті, що були в хатї, чули на дворі якийсь крик, що походив від погонї, але не здогадували ся єго причини.

Старий чоловік лежав з замкненими очима, нїби спав, як думали ті, що сидїли коло него.

Хата мала дві великі і дві малі комнати, одна з тих перших служила за кухню і в нїй також мешкали, в другій лежав батько похатника. Одна з тих менших була Кетиною сьвятинею, а в послїдній містили ся невеличкі запаси.

Посеред будинку пiднимав ся величезний комин, котрий роздїляв обі великі комнати, підчас коли ще в кождій було окреме місце, де можна було розкласти огонь.

В комнатї, де звичайно пересиджували, горів ясний огонь, коло котрого сидїли Цезар і Кеті та живо балакали з собою.

Мурин, видко, напоминав як-раз ґаздиню та остерігав єї, щоби не була цїкава, бо то річ загально небезпечна.

— Не треба чорта викликувати з лїса! — казав він. — З цїкавости буває богато нещастя. Як би не було такого чоловіка, що був цїкавий побачити Африку, то чорні люди не були би так далеко відбили ся від своєї вітчини. — А чому Герве не вертає?

— То таки дуже безвзглядно з єго сторони, що єго під таку пору тут нема! — сказала Кеті — а що було би, як би єго татови захотїло ся тепер робити тестамент?

— Може вже зробив.

— Не було би нїчого дивного — відповіла господиня — бо я видїла, як він щось писав в біблїї.

Пригадавши собі то она встала, пішла тихенько на пальцях до комнати недужого і взяла там велику біблїю, що лежала коло него на маленькім столичку та вернула з нею до мурина.

Обоє отворили чим скорше біблїю та взяли ся переглядати в нїй картки.

— От тут! — відозвала ся господиня, перевертаючи через якийсь час картками то сюди, то туди; — оттут єсть щось написане. Я би не знати що дала, коби знала, кому він записав свої грубі черевики зі срібними пряжками.

— Та чому не прочитати? — спитав Цезар коротко.

— А тоту чорну оріхову шафу! Бо прецї Герве'му Бірчови єї не потреба, скоро він не буде женити ся!

— А чому-ж би єму не потреба? Придасть ся єму так само як і єго батькови.

— А тих шість срібних ложочок до чаю. — Герве не уживає инших лиш цинових.

Кеті стала тепер читати, а хотячи дійти чим скорше до того місця, що єї найбільше обходило, почала складами розбирати слово за словом.

„Честер Бірч, уродив ся дня 1 вересня 1755 — читала господиня пиняво, що не робило великої чести єї знаню.

— Ну, що він дістане? — спитав Цезар.

„Міґель Бірч, уродив ся дня 12 липня 1757 — читала господиня тим самим голосом.

— О, то певно, що Ви дістанете срібні ложочки! — відозвав ся Цезар нетерпеливо.

„1 червня 1760. Сего дня впав гнїв божий на мою хату —

Тяжкі стогни із сусїдної комнати спонукали стару дївицю замкнути біблїю, а Цезар аж став дрожати. Нї одно з них не мало досить відваги заглянути до недужого.

— На добродійні цілі. В Варшаві помер сими днями бувший купець Едвард Чьбан і лишив 570 тисячів рублів на добродійні цілі, між иншим по 30 тисячів на стипендиї для студентів университету в Варшаві, Кракові і у Львові, а 50 тисяч на наукові праці краківскої академиї наук.

— Пригода процесовича. Міщанин Іван Яцик з Миколаєва не має щастя. Замішав ся в процес і половину майна пустив на адвокатів і суди. Але неповоджене переслідує его на кождім кроці. І так минувшої неділі приїхав він до Львова на пораду до адвоката і полагодивши справу вийшов на ринок купити булку у перекупки. Від самого рана нічого не їв, а у Львові хоче ся їсти. Заплатив за булку і сховав пуляре с, в котрім була десятка і кілька дрібних, до верхної кишені своєї міщаньскої капоти. Коли за хвилю посмогрив за грішми — по них і місце застило. Хто і коли взяв послідний его крейцар, не знав собі витолкувати. Мусів бути якийсь вправний злодій. На щасте подибав Яцик знакомого чоловіка і той позичив ему ґульдена на зелізницю, а то мусів би був ще кілька миль пішки домів вертати.

— Смерть від укушеня пса. В суботу вечером укусив пес одного муляря у Львові при ул. Дверницкого 6-літного хлопчика, сина приватного урядника Яросевича. Дитина так перестрашила ся, що в наслідок того занедужала на запалене мозку і передвчера померла. Заряджено слідство против властителя пса.

— Помер о. Іван Галяревич, парох в Залановї, рогатиньского повіта, в 71-ім році житя, а 43-ім сьвященьства.

ТЕЛЕҐРАМИ

Будапешт 22 жовтня. Угорский парлямент ухвалив провізоричну угоду з Австриєю.

Дармштадт 22 жовтня. Вчера приїхав тут цісар Вільгельм. Цар і перебуваючі тут князї повитали его торжественно.

Мадрид 22 жовтня. Рада міністрів під проводом Саґасти має нині ухвалити відповідь Сполученим Державам в справі кубаньскій.

Льондон 22 жовтня. В битві коло Чаґру-коталь (в Індиї) дня 20 с. м. згинуло по стороні англійскій 3 офіцирів і 150 вояків, 5 офіцирів і богато рядових есть ранених.

Переписка зі всіми і для всіх.

Оповістка.

— Щепи яблінок, 3, 4 і 5-літні по 40, 50 і 60 кр. за штуку висилає Омелян Куницкий в Васильківцях. Почта і стация зелізницї в місци.

Господар з Грімна: 1) Ну, Ви хиба дійстно хочете стати адвокатом, тілько всїляких книжок нараз жадаєте; ми би мусїли подати Вам хиба цїлий спис якоїсь правничої бібліотеки. Ми Вам можемо лиш то сказати, що саме тепер і дуже на часї, вийшла книжочка: Popularne przedstawienie nowej procedury cywilnej, написав dr. Jakób Horowitz, накладом книгарнї H. Altenberg-а, Львів (готель Европейский), цїна 50 кр. Віднесїть ся до тої книгарнї, а там дістанете також і жаданого Вами адвоката домашного, закон дороговий і т. д. Тут ще скажемо, що не до всїх згаданих Вами справ дістанете окремі книжки. Що-до такс то не знаємо о які Вам розходить ся і длятого не даємо відповіди. — 2) Добрі підручники господарскі з ріжних галузий господарства знайдете у виданях „Просьвіти“. Віднесїть ся до товариства „Просьвіти“ (Львів, ринок ч. 10) і кажїть прислати собі спис книжок, а з него виберете собі що схочете, а найлїпше впишіть ся в члени того товариства (річна вкладка 1 зр.), а будете що року діставати книжочки видання того товариства, межи ними також і книжочки господарскі. Цїна господарских книжочок „Просьвіти“ від 10 до 30 кр. — 3) Підручника метеорольоґії для практичного господаря нема анї в руский, анї — о скілько знаємо — польскій літературі. За то появила ся дуже добра і дешева нїмецка книжочка, котра учить, як розпізнавати погоду на кілька днів наперед. Заголовок сеї книжочки Dr. W. J. von Bebber, die Beurtheilung des Wetters auf mehrere Tage voraus, цїна 60 кр. Коли умієте по нїмецки, можете еї виписати собі через книгарню Альтенберґа у Львові. — **М. Кроп. в Яв.:** 1) Як вилїчити ся, коли чоловік все дрімле, дрімає і дрімає? — Передовсїм треба поради лїкаря, а длячого, то зараз зрозумієте: Чоловік спить лиш тогди, коли его мозок спить, значить ся, то з'явище в нашім житю, яке ми що дня видимо на собі, має своє місце в мозку. Люде, що богато працюють головою, але при тім суть зовсїм здорові а при тім і добре уміють уважати на то все, що в них дїє ся, можуть то самі по собі змпркувати, як поволи їх мозок засипляє коли они ляжуть спати. Але що то там дїє ся в тім мозку, коли чоловік засипляє, або коли будить ся — се єсть ще для нас тайною, котру ледви чи коли удасть ся людем дослїдити. Отже коли не знаємо, в чім лежить причина сну, то і не можемо знати, яка єсть безпосередна причина спячки; знаємо лиш то, що мусить нею бути якийсь розстрій в нервах мозкових. Той розстрій можуть викликувати якісь хороби мозкові н. пр. якесь тиснене на мозок потрясене мозку, змінена н. пр. через якесь затроєне кров, недостаток крови (малокровність, блїдачка і т. п.) або сильне напружене мозку наслїдком сильної духової або тїлесної працї. Хотївши когось лїчити від спячки, треба би его насамперед видїти і розслїдити в нїм причини тої хороби і ті причини усувати, а то може зробити лиш лїкар. — 2) Що-то єсть Braunbierwürze? — Слово нїмецке, зложене з трох: braun=брунатний (взагалї темний), Bier=пиво і Würze=солодовиця. Що-до барви пива то розріжняємо такі: біле пиво (робить ся з пшеничного солоду, длятого називають его також пшеничним пивом); ясне пиво з мірно висушеного солоду (пільзненьске пиво); жовте пиво (віденьске); брунатне пиво (солод пражить ся як каву аж до 94 степенів: пиво баварске); чорне пиво (закрашене карамельом, котрий робить ся з паленого цукру: портер, бок). Отже Braunbier значить: брунатне пиво. Розходить ся ще о „Würze“ (солодовицю). Щоби зробити пиво, треба мати насамперед солод (з ячменю). З солоду робить ся: 1) затер; з затеру через лютроване (фільтроване, очищене від луски з солоду): 2) солодовиця; а з солодовицї: 3) варка з хмелем. До брунатного пива солод пражить ся, відтак шротує ся (розмелює ся на грубо) і мішає ся з студеною водою та огріває ся; в той спосіб робить ся затер. Вода вибирає з солоду, цукор і мучицю (крохмаль), а коли еї опісля перелютрує ся, то маємо темно брунатну, чисту солодовицю або Braunbierwürze. — **Богдан К.:** 1) На т. зв. угри на лици, коли они лиш маленькі і не потворили ся з них червоні болючі ґузки, а лиш просто вершок у них чорний, найлїпше витискати або при помочи ножика або межи двома нїгтями. Перед тим добре подержати лице над парою, щоби они змякли. Чорні вершки можна також змити теплою водою з білим простим милом. По витисненю треба очищене місце натерти трошки вазеліною або кольдкремом. Коли же би угри були болючі, то треба на ніч обмити ґліцериновим милом, добре обтерти а відтак при помочи пензлика натерти сірковою пастою, котру треба казати зробити собі в аптицї (10 частий т. зв. сіркового молока, 50 частий лявандулевого спірітусу і півтора части ґліцерини). На другий день треба засхлу пасту змити а лице намастити мастию: 5 ґр. цинкового окису (Zinci oxydati), 50 ґр. кольдкрему (Coldcream), 1·5 ґр. ґліцерини і 1 ґр. тинктури бензоє і трошки напудрувати. — 2) Жаданих повістий вже у нас не дістанете. — **Кл. Ж. у Львові:** Чисел з 1896 р. вже не дістанете, бо не робить ся складу з року на рік. Та й всїх чисел з сего року також ледви чи дістанете, бо адмінїстрация наша дає лиш о стілько більше чисел друкувати понад число пренумерантів, о скілько потреба на рекламациї. Звідайте ся однакож в нашім експедиції (ул. Чарнецкого ч. 12, друкарня Лозиньского), а може там ще дістанете всї числа з сего року; там можете їх купити. — **Іванко в Коломиї:** До уряду почтового можна вступити лиш з мату-ж рою; через то відпадають відповіди і на всї инші Ваші питаня. Старайтеся вступити на практику до торговлї (практика 4 роки, по части платна аж до 20 зр. місячно), а можете з часом стати собі лїпшим паном як урядник почтовий, а до того будете ще й независимим від нїкого чоловіком. — **Д. Ґреґол. в Коломиї:** Відповідь дамо листовно; доси не було часу. — (Дальші відповіди пізнїйше).

☛ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Але Кеті не важилась вже отворити біблїю знову і поклала еї мовчки на стіл.

Цезар став боязько розглядати ся по комнатї та шепнув:

— Менї видить ся, що вже прийшла его година!

— Ще нї — відповіла Кеті також шепотом — буде доти жити, доки приплив води не змінить ся, або доки перший півень не запіє!

— Бірч то дуже добрий чоловік на свій спосіб. Всї люди не можуть бути проповідниками.

— Ой, Цезаре, лиш той добрий, хто добре робить! А скажіть менї, чому би хтось честно зароблений гріш мав ховати в землю?

— Я того не знаю — може щоби сховати перед чортом.

— Гм, він мусить мати в тім якусь причину — замуркотїла Кеті сама до себе а при тім зробила такий рух, що спідниця еї мусїла закрити звістний камінь, під котрим лежав тайний скарб похатника, як би боялa ся, що Цезарове око може добачити щось підозрілого.

Цезар, котрий не зовсїм міг розуміти слова господинї, став боязько розглядати ся по комнатї, коли нараз очи станули ему стовпом і почав дзвонити зубами.

Зміна на лици чорного впала в тій хвили господини в очи і она обернула ся та побачила самого похатника, котрий станув в дверох.

— Чи жиє ще? — спитав Бірч дрожачим голосом і з очевидним страхом.

— А вже ж — відозвала ся Кеті і схопила ся чим скорше — мусить прецї жити, доки аж перший півень не запіє або приплив води в мори не змінить ся.

Похатник не зважаючи на нічо иншого лиш на то, що его батько ще жиє, зайшов тихцем до комнати умираючого.

Звязь, яка тут лучила батька з сином, не була звичайна. Они були всїм для себе на широкім сьвітї. Як би Кеті була ще лиш кілька стрічок дальше прочитала в біблїї, то була би дочитала ся сумної історії їх нещастя. Від одного удару стратили богатство, становище і родину а від того дня аж до сеї хвилї зазнали лиш переслїдуваня, нужди і недолї.

Герве підійшов до постелї, нахилив ся над ню і шепнув придушеним голосом:

— Тату, пізнаєте мене?

Старий отворив поволи очи, легенький усьміх радости перелетїв по его блїдім лици, але відтак як би зовсїм стратив притомність.

Похатник дав ему напити ся якогось покріпляючого лїку, який приніс був з собою з дороги, а той як би додав умираючому на хвильку нової сили. Він міг промовити хоч поволи і з перервами.

Кеті з цїкавости, Цезар зі страху стояли тихо. Герве сам не важив ся навіть сильнїйше відотхнути, коли слухав слів умираючого.

— Сину мій — відозвав ся батько глухим голосом. — Бог і ласкав і справедливий. Я відопхнув чашу спасения від моїх уст, коли був молодим — але тепер в старости він менї еї знову подав. Він карає і наказує, щоби поправити ся. О, побачу знову духів нашої родини! За хвильку моя дитинко, лишиш ся сам на сьвітї. Знаю тебе добре, отже і знаю наперед, яка буде твоя путь через житє. Рожа, котру зломить буря, може й дальше жити, але вже не піднесе ся. Герве, ти маєш в собі то, що тебе буде держати на праведній дорозї. Роби так, як єсь почав, бо на обісвнім житя не треба забувати.

Шелест в сусїдній комнатї перервав умираючому бесїду, а похатник, за ним Кеті і мурин вибігли подивити ся, яка тому причина.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Поручає ся 2

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

4

ГАЛИЦКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

$4\frac{1}{2}$% на рік.

4¾ кільо кави

netto вільне від порта за послїплатою або за попереднім присланем гроший. Під ґваранциєю 39 найлїпший товар.

Африк. Мока перлова . .	зр. 4·75
Сантос дуже добра . .	„ 4·90
Куба зелена найлїпша .	„ 5·18
Цейльон ясно-зел. найлїп.	„ 6·35
Золота Ява жовта найлїп.	„ 6·30
Пері кава знамен. сильна	„ 6·45
Арабска Мока дд. аромат.	„ 7·10

Цїнники і тарифа цлова даром.

ETTLINGER і С-ка в Гамбурґу.

35

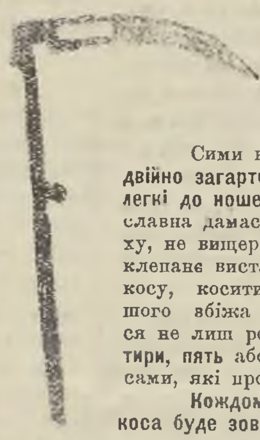
Мужчини

При ослабленю мужескім, мій ц. к. упр. ґальвано-електричний апарат, для власного ужитку з добрим успіхом. Лїкарскі порученя. Проспект в коперті в марках 20 кр.

І. Авґенфельд, Віденъ, IX., Türkenstrasse 4.

Е. ПАТРАХ і ПОЛІСЮК в Стрию

давнїйше **Л. І. Патрах**

Правдиві стрийскі коси суть лиш ті, на котрих єсть фірма „Патрах“ вибита.

Коси з маркою сїчнарня

з англійскої срібної стали (Silver-Steel)

Сими косами надзвичайно **легко косити. Они подвійно загартовані, ріжуть остро, остають ся довго острими, легкі до ношеня і такі гнучні**, як найлучша, на весь сьвіт славна дамасценьска сталь. Они перетинають зелїзну бляху, не вищербуючи ся і лиш дуже мало нищать ся. Одно клепанє вистарчує на кілька днїв. А виостривши раз таку косу, косити можна нею **120** до **150 кроків** і найгустїйшого збіжа і найтвердшої гірскої трави, чим ощадить ся не лиш робочий час, но і плата за кошенє, і то о **чотири, пять** або **шість разів** в порівнаню з звичайними косами, які продають ся торговцями.

Кождому, хто купить мою косу, заручаю, що кожда коса буде зовсїм така, як тут описано. Єсли коса не буде так добре косити, як я обіцюю, то в противнім разї перемінюю косу 5—6 р.

Мої коси суть так за широкі, які потрібні в нашім краю і так за довгі, яких хто потребує, і то по слїдуючій цїнї.

Довг. цїл. к.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	цтм.
Цїна 1 кос.	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1·90	2·00	кр.
На 5 клґ. іде	14	13	11	10	9	8	8	7	6	6	5	5	кос

Марморовий камінь до остреня коси.

Довгота стм.	18	21	22	25	зкінци звичайні брусики мармор.
Цїна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Бабка з молотком 1 злр. 20 кр.

Посилка найблившою почтою лише **за готівку або послїплатою**, оплата почтова при пакетах до 5 клґр. коштує 10 кр.

При замовленю найменше 10 кіс приймає на себе половину посилки, а при замовленю 20 кіс цїлу.

При десятьох косах даю 11ту і один брусик — при 30, 4 коси і 4 брусики дармо. 30

Хто хоче богато гроший

заощадити, нехай замовить понизше виказані предмети, котрі впрочім більше як третю часть коштують, і лиш тому так дешево продають ся, бо потребуємо **конче** гроший. Продаж треває лиш короткий час, тому кождий нягй замовить як найскорше. Продає ся 300 ґруп для господарства. Кожда така ґрупа складає ся з слїдуючих 39 предметів практичних і красних а **тревало** вироблених: 6 ножів, 6 вилок, 6 ложок, 6 ложочок, 1 хохля, 1 хохолька, 6 підставок, 6 склянок, кошичок на хлїб лиш за зр. 3.50.

1.200 ремонтоарів годинників кишеневих в знаменитих нікльових копертах, докладно ідучих, з секундовою вказївкою лиш за зр. 2·70. Кождий дивує ся **дешевостию і добротою** тих знаменитих годинників. — 150 тузїнів панчох і шкарпиток для панів і пань в рівнородних і найновійших красках, знаменитого рода, 6 пар зр. 2·40. — 1.000 штук найновійших елєґантних предметів з величавими іміт. брилянтами чудно блискучими (як правдиві), самі величаві предмети зі золота дубле, а іменно: браселєти, ковтки, медалїони, брошки, перстенї, хрестики на шию, дальше венецкі ланцушки, годинники для мужчин у всїляких формах зі золота дубле, котрі від правдивого золота не можна відрізнити, кожда поодинока штука коштує лиш зр. 1·45 (давнїйше 4—10 зр.) Ґарнїтур з 4 штук, т. є. браселєта, пара ковтків, медалїон або брошка і перстень, продаємо лиш за зр. 5·20, отже о 60 кр. дешевше. — 200 комплєтних ґарнїтурів столових, зложених з 1 великого обруса і 6 сервет в величавих і найновійших красках, з прегарними дамасценьскими взірцями, знаної доброти, лиш зр. 4·25. Няй кождий купує, бо щось подібного ще не бувало. — 4.000 величавих олїйних образів з величавими рамами, а то: образи сьвятих, образи з житя, образи ловецкі і т. п. величаво і красно виконані, в пречудних красках 70/58 цтм. по цїнї зр. 2·75 за штуку, або зр. 5·00 за пару відповідних — найгарнїйша окраса в кождім домі. Висилка тих предметів, понеже **конче** гроший потребуємо, лиш за послїплатою або зложенєм гроший наперед. Що не сподобає ся, принимаємо без нїяких трудностий назад. Адреса: **Маґазин Братий Апфель у Відни I., Фляйшмаркт 6.** 11

Насїня ярин.

Насїня рільні

Склад насїня

І. Волїньский і Т. Качиньский

у Львові

площа Марийска ч. 3

поручає найсьвіжійші і певні

насїня рільні
насїня збіжеві
насїня ярин
насїня цьвітів.

Богато ілюстровані цїнники насїня висилає ся на жаданє даром і оплатно.

Насїня збіжеві

Насїня цьвітів.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальних.

АРТИКУЛИ ЯПАНЬСКІ

ЗЕРКАЛА, ТОАЛЄТИ ДАМСКІ

знаменитої і добірної якости поручає одинокий магазин люксусовних артикулів і найбільший склад апаратів і приборів фотографічних.

Львів, **Людвик Файґль** Пасаж Гавсмана 8.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.